

EKSTREMT HETT

Bakgrunnsstoff 1. Mos 22; Job 1,6-2,10; Jes 43,1-7; Hos. 2,1-12; 2 Kor 11,23-29.

Minnevers **“Det var Herrens vilje å knuse ham med sykdom. Men fordi han gav sitt liv til soning, skal han få etterkommere og leve lenge, og ved ham skal Herrens vilje ha fremgang” (Jesaja 53,10).**

Da kona til den berømte kristne forfatteren C. S. Lewis lå for døden, skrev han: “Det er ikke det at det er noen særlig fare for at jeg skal miste min gudstro. Den virkelige faren er at jeg er at jeg kommer til å tro slike fryktelige ting om ham. Den slutningen jeg frykter er ikke: ‘Altså finnes det likevel ikke noen Gud’, men ‘Altså er det slik Gud er.’ “ – *A Grief Observed* (HarperCollins Publishers, Inc., New York 1961) side 6, 7.

Når livet blir virkelig vondt, er det noen blant oss som helt forkaster Gud. For andre, som for Lewis, er fristelsen at vi endrer syn på Gud og forestiller oss alle slags onde ting om ham. Spørsmålet blir: Hvor hett kan det bli? Hvor mye hete er Gud villig til å utsette sitt folk for med tanke på å oppnå sitt endelige mål med oss, som er å forme oss etter “hans Sønnens bilde” (Rom 8,29).

Ukeoversikt Hva tror du er grunnen til at Gud vil ta sjansen på å bli misforstått av dem han vil skal kjenne ham og elske ham? Hvor villig tror du Gud er til å bli misforstått for å kunne forme deg “hans Sønnns bilde”?

SØNDAG**Abraham i smeltedigelen**

Les 1. Mosebok 22. Rett ut av det blå og uten noen forklaring ber Gud Abraham om å ofre sin sønn som et brennoffer. Kan du forestille deg hvordan Abraham må ha hatt det? Mennekelig sett var det en helt avskyelig tanke at en hellig Gud skulle be ham ofre sin sønn. Og åndelig sett, hva skjer med Guds løfter om arven, enten Abraham godtar kravet eller ikke? Uten sønnen ville løftet være dødt.

Hvorfor ba Gud Abraham om dette offeret? Hva var hensikten hvis Gud vet alt?

Verken Guds forespørsel eller tiden for den var tilfeldig valgt. Det hele skjedde for å skape størst mulige kvaler, og “for Abraham hadde Gud spart den siste og største prøven inntil alderen tynget ham og han lengtet etter hvile fra bekymring og strev.” – *Alfa og Omega*, bind 1, side 130 (PP:147). Kom denne prøvelsen fra en gal Gud? Slett ikke, for “den sjelekval han gjennomlevde i de dagene den forferdelige prøven varte, ble tillatt for at han av egen erfaring skulle forstå noe av storheten i det offer den evige Gud brakte for å kjøpe mennesket fri.” – *Alfa og Omega*, bind 1, side 135 (PP:154).

Dette var bare en prøve – det var ikke Guds mening at Abraham skulle drepe sin sønn. Dette viser oss noe veldig viktig om hvordan Gud til tider handler. Det hender at Gud ber oss

gjøre ting han ikke ønsker at vi skal fullføre. Han kan gi oss et bestemmelsessted som han ikke vil at vi skal nå. Det som er viktig for Gud er ikke alltid målet, men hva vi lærer mens prosessen omformer oss.

Det kan hende at Jesus tenkte på det Abraham opplevde da han sa til jødene: “Deres far Abraham jublet over å skulle se min dag. Han fikk se den dagen og frydet seg’ (*Joh 8,56*). Abraham kunne ha gått glipp av dette innblikket og avvist tanken som et Satans påfunn. Abraham greide seg og lærte av det hele fordi han kjente Guds stemme.

Til ettertanke **Hvordan kjenner du Guds stemme? Hvordan vet du når det er Gud som taler til deg? Hvordan formidler han sin vilje til deg?**

MANDAG

Israel farer vill

Beretningen om Hosea inneholder viktige lærdommer. Hoseas livssituasjon er ganske spesiell. Han er gift med Gomer, men hun løper hjemmefra og får barn med andre menn. Hun går til sengs med nær sagt hvem som helst, men likevel sier Gud at Hosea skal ta henne tilbake og igjen vise henne sin fulle kjærlighet. Denne historien er ment som en lignelse om Gud og Israel. Israel hadde forlatt Gud og drev åndelig utukt med andre guder, men Gud var likevel glad i dem og ønsket å vise dem sin kjærlighet. Men se bare hvilke metoder han brukte!

Les Hos 2,1-12. Hvilke metoder sier Gud at han vil bruke for å få Israel tilbake til seg selv? Hvordan ville det ha føltet å gjøre noe slikt?

vers 2.3 _____

vers 5-7 _____

vers 8.9 _____

vers 10 _____

Denne historien tar opp to viktige emner om vår opplevelse av Gud når han fører oss til omvendelse. For det første er det fare for at vi ikke skal oppdage at Gud er på ferde. Da Israel gjennomlevde slike tunge og smertelige tider, kan det ha vært vanskelig å innse at Gud hadde deres frelse for øye. Når veien er stengt av torner, eller vi blir stengt inne så vi ikke vet hvor veien fører (vers 6) – er det da Gud? Når vi blir fratatt det vi trenger til livets opphold, eller vi blir til spott og spe (vers 9.10) – er det da vår Far som står bak? Fordi Gud er så glad i oss, arbeider han faktisk alltid for å føre oss til omvendelse, uansett hva vi føler.

For det andre misforstår vi kanskje det Gud gjør. Vi skjønner kanskje at Gud gjør noe, men vi liker ikke det han gjør. Når vi har det vondt og blir gjort narr av, er det lett å si at Gud er grusom, at han ikke griper inn og viser interesse for vår sak. Men Gud arbeider alltid for å forvandle oss gjennom sin kjærlighetspakt.

Til ettertanke Les Hos 2,14-23. Hva lærer vi om Gud i disse versene? Be Den hellige ånd om å vise deg om du har flyktet fra Gud på noe område i livet. Hvorfor vente og gå gjennom smeltingen hvis du har gjort det? Hva er det som gjør at du ikke overgir alt til Herren?

TIRSDAG

Tilbedelsen som overlevelsesstrategi

Les Job 1,6–2,10. Hva var skyld i Jobs lidelse?

Det som står her er ganske utrolig. Englene trer frem for Gud, og blant dem er Satan. Gud spør Satan hvor han har vært, og Satan svarer at han har “strefet omkring på jorden” (vers 7). Så stiller Gud følgende spørsmål: “La du merke til min tjener Job?” (vers 8). Det er ikke noe spesielt ved spørsmålet i seg selv; det

merkelige er den som stiller det. Det er ikke Satan som utpeker Job som granskningsobjekt, men Gud. I lys av det som skal skje, ber Gud Satan merke seg Job. Nede på jorden har Job ingen anelse om hvor hett det snart skal bli i hans smeltedigel. Og selv om det ikke er noen tvil om at det er Satan, og ikke Gud, som påfører Job lidelsene, så er det heller ingen tvil om at det er Gud som uttrykkelig gir Satan tillatelse til å ta fra Job hans eiendom, barn og hans egen helse. Spiller det noen rolle om det er Gud eller Satan som aktivt påfører ham lidelsen hvis det er Gud som åpner for Jobs lidelser? Hvordan kan Gud være hellig og rettferdig når han aktivt tillater at Satan påfører Job slike smerter? Er det snakk om et spesialtilfelle, eller er det typisk for hvordan Gud fremdeles behandler oss?

Les Job 1,20.21. Hvordan reagerer Job på prøvelsene?

Slik lidelse kan man forholde seg til på to måter. Vi kan bli bitre og sinte og vende ryggen til en Gud vi mener enten er grusom eller ikke eksisterer, eller vi kan klynge oss tettere til ham. Job takler katastrofen ved å bli i Guds nærvær og tilbe ham.

I Job 1,20.21 får vi se tre sider ved tilbedelsen som kan være til hjelp når vi opplever kvaler. For det første godtar Job sin hjelpeløshet og innser at han ikke har krav på noe som helst: “Naken kom jeg fra mors liv, naken vender jeg tilbake” (*vers 21*). For det andre innser Job at Gud fortsatt har full kontroll: “Herren gav, og Herren tok” (*vers 21*). For det tredje avslutter Job med å hevde sin tro på Guds rettferdighet. “Herrens navn være lovet!” (*vers 21*).

Til ettertanke Opplever du en prøvelse nå? Følg Jobs eksempel. Hvordan kan det også hjelpe deg?

ONSDAG

Håpet som overlevelsesstrategi

“Det var mye mer enn vi kunne bære. Vi så ingen utvei til å berge livet, men regnet oss alt som dødsdømte. For vi skulle ikke stole på oss selv, men på Gud, som oppreiser de døde.” (2 Kor 1,8.9).

Som Guds utvalgte apostel hadde Paulus utholdt mer enn de fleste. Men han var ikke knust. Tvert imot, han vokste i sin lovprisning av Gud. Les listen med hans trengsler i 2. Korinter 11,23-29. Les så 2. Korinter 1,3-11.

I vers 4 sier Paulus at vi mottar Guds trøst “så vi skal kunne trøste dem som er i nød, med den trøst vi selv får av Gud” I hvilken grad kan lidelse være et kall til tjeneste? Hvordan kan vi bli mer oppmerksomme på denne muligheten?

Gud vil bruke oss til å hjelpe mennesker som har det vondt. Derfor må han først la oss oppleve den samme smerten. Da kan vi oppmuntre dem, ikke som ren teori, men ut fra vår egen erfaring med Guds omsorg og trøst. Dette prinsippet er hentet fra Jesu eget liv (se *Hebr 4,15*).

Paulus forteller ikke så levende om sine trengsler for at vi skal synes synd på ham. Han gjør det for at vi, når vi er langt nede, skal vite at Faderen fortsatt kan gripe inn med sin trøst. Vi kan komme i livsfare og kanskje også bli drept, men vi trenger ikke fortvile, for Gud lærer oss å stole på ham. Vi kan sette vår lit til ham, for vår Gud “oppreiser de døde” (2 Kor 1,9).

Idet Paulus konsentrerer seg om å forkynne evangeliet, vet han at Gud også i fremtiden vil redde ham. Paulus nevner tre ting i 2. Korinter 1,10.11 som setter ham i stand til å holde ut. For det første det han før har erfart: “Han reddet oss fra den visse død, og han skal gjøre det igjen” (vers 10). For det andre Paulus’ forsett om å sette sin lit til Gud: “Til ham har vi satt vårt håp, og han skal redde oss på ny” (vers 10). For det tredje de troendes stadige forbønn: “Også dere må hjelpe til ved å be for oss. Når mange ber, vil takken for den nådige hjelp vi får, stige opp fra manges munn” (vers 11).

Til ettertanke Hva kan Paulus lære deg så du ikke lar dine kamper dra deg inn i selvmedlidenhet?

TORSDAG
Ekstremt hett

Så langt i dette kvartalet har vi sett mange eksempler på de smeltediglene Gud bruker for å tilføre våre liv renhet og gjøre oss mer lik Kristus. Men enkelte vil kanskje se på disse eksemplene og trekke den slutning at Gud er en streng og krevende slavedriver. Det stemmer at noen kanskje sier: “Vi vet at Gud har noe godt i sinne for oss, men disse eksemplene bærer ikke bud om særlig omsorg og kjærlighet. Gud ser mer ut som en bølle. Han legger et løp som påfører oss betydelige vanskeligheter, og det er ingenting vi kan gjøre for å unngå det.”

Det stemmer at vi bare vil forstå litt av hvorfor ting skjer så lenge vi er her i vår syndige verden. I himmelen skal vi skjønne langt mer (*1 Kor 4,5; 13,12*), men inntil videre må vi leve med det spenningsforholdet som skyldes at vi tror at Gud er hos oss og har omsorg for oss, selv om det vi opplever ikke alltid er så godt. Jesaja gir en god beskrivelse av denne situasjonen.

Les Jesaja 43,1-7. I vers 2 og 3 sier Gud at hans folk skal gå gjennom vann og ild. Dette er bilder på store farer, men kanskje er de også hint om kryssingen av Rødehavet og Jordan, som i begge tilfeller var fryktelige opplevelser, men de la grunnen for et nytt liv. Man skulle kanskje tro at Gud ville si at han vil verne dem mot slike farer, at han vil føre dem en lettere vei. Men som hyrden i Salme 23 sier han heller at Guds folk ikke skal fortvile når vanskelighetene tårner seg opp, for han er med dem.

Gå tilbake til Jesaja 43,1-7. Skriv ned hvordan Gud forsikrer sitt folk om trøst i vannets og ildens tid. Hvilket bilde av Gud tegner dette i ditt sinn? Hvilke løfter kan du gjøre til dine?

Man kan sammenfatte det vi har lært om Guds smeltedigler i tre punkter. For det første er det vår synd, ikke oss, som Guds ekstreme varme skal ødelegge. For det andre er ikke formålet med Guds ekstreme varme at vi skal bli nedfor, men at vi skal bli rene, som jo var meningen med oss fra først av. For det tredje er Guds omsorg for oss øm og uendret gjennom alt som skjer – han vil aldri forlate oss, samme hva som skjer.

Til ettertanke **Hva kan disse tekstene lære oss om Guds handlemåte og karakter? Sal 103,13.14; Matt 28,20; I Kor 10,13; I Pet 1,7. Hvordan har du opplevd sannheten i disse versene i ditt eget liv?**

FREDAG

Videre studium

Alfa og Omega, bind 1, side 126-137 (PP:145-155); *Vitnesbyrd for menigheten*, bind 2, side 89-92 (5T:315-319)

“Gud har alltid prøvd sine barn i trengselens smelteovn. Det er i ovnens hete at slagget blir skilt fra det ekte gull i den kristnes karakter. Jesus overvåker prøven. Han vet hva som trengs for å rense det dyrebare metallet så det kan gjenspeile glansen av hans kjærlighet. Det er gjennom harde prøver Gud oppdrar sine tjenere. Han ser at noen har bestemte evner som kan brukes til fremme av hans verk. Slike personer setter han på prøve. I sitt forsyn fører han dem inn i situasjoner som setter karakteren på prøve ... Han viser dem hvilke svakheter de har, og lærer dem å sette sin lit til ham.... Slik oppnår han sin hensikt. De blir undervist, opplært og oppdratt, og blir beredt til å oppfylle den store hensikt som de er utrustet til.” – *Alfa og Omega*, bind 1, side 110-111 (PP:129, 130).

“Dersom vi ved Guds forsyn skulle kalles til å gå gjennom prøvelser, så la oss ta imot korset og drikke den bitre kalken mens vi husker på at det er Faderens hånd som holder den opp til våre leper. La oss stole på ham i mørke så vel som i lyse dager. Kan

vi ikke tro at han bare vil gjøre med oss det som tjener oss til gode? ... Hvordan kan vi, endog i trengselens natt, unnlate å løfte våre hjerter og vår røst opp til ham i takknemlig pris når vi tenker på den kjærlighet til oss som fant sitt uttrykk på Golgatas kors?” – *Veiledning for menigheten*, bind 2, side 90 (5T:316).

**Spørsmål til
drøftelse**

- 1. Få noen til å fortelle om en prøvelse de har gjennomgått, av det slaget som Abraham fikk. Hva kan dere lære av deres erfaring, av deres seire og nederlag?**
- 2. Se på det siste døgnet i Jesu liv. Hvilke store prøvelser opplevde han? Hvordan klarte han seg? Hvilke prinsipper kan vi ta med oss fra hans eksempel og anvende på oss selv i vår egen smeltedigel?**
- 3. Snakk sammen om den tanken som ble nevnt denne uken, om hvordan våre lidelser kan hjelpe oss å hjelpe andre lidende. Hva er noen av de problemene vi kan støte på med denne tanken, om den er aldri så sann?**
- 4. Ellen White skrev: “La oss stole på ham i mørke så vel som i lyse dager.” Det er lettere sagt enn gjort. Hvordan kan vi hjelpe hverandre å utvikle den troen som kan bidra til at vi gjør akkurat det? Hvorfor er det viktig å stole på Gud i tunge tider?**